

Vršovice 16.1.2011

Pozdrav: Milé děti, milé sestry a milí bratři, vítám vás na bohoslužbách, při kterých budeme naslouchat Božimu slovu a zdravím vás apoštolským pozdravem: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Hlahol Bohu, celá země! Pějte žalmy k slávě Jeho jména, Jeho chválu šířte chvalozpěvem. Ž 66,1n

Píseň: 178 Krásná je modrá obloha

Modlitba: Pane Bože, přicházíme k Tobě a vyznáváme, že je nám často smutno, když se díváme kolem sebe i na sebe. Když vidíme, jak si lidé dokáží ubližovat, jak prosazují svoje zájmy na úkor druhých, jak si navzájem nenaslouchají. A je nám líto, že se někdy sami přidáváme nebo se neumíme všemu tomu zlému postavit. Že už jsme to vzdali.

Děkujeme Ti za Tvé dnešní pozvání. Děkujeme, že před námi otevíráš svědectví Tvého lidu, který znovu a znovu poznával, že Ty pomáháš všem, kterým druzí ubližují, že dodáváš odvahu těm, kteří sami chtějí pomáhat a nechtějí vzdát boj o lepší svět, ve kterém by platila Tvoje vůle. Tvá láska a milost, ale i Tvůj soud.

Prosíme, buď tu dnes s námi, ale i se všemi, kteří tu s námi nemohou být.

Amen.

Čtení: 1S 17,1-11

Píseň: S379

Text: 1S 17,37.41-47

Haleluja. Chvalte ho, všichni jeho andělé, chvalte ho, všechny jeho zástupy. Haleluja. Ž 148,2

Na jednom hradě uprostřed lesů žili dvě loupežnické tlupy. Jedné dělal náčelníka Matis a druhé Borka. A ti dva se neměli rádi. Už jejich otcové a dědečkové se neměli rádi. Nenáviděli se. Přáli jeden druhému jen to nejhorší. Matis se svojí ženou Lovisou měli dceru Ronju a Borka se svojí ženou Undisou syna Birka. Měli je rádi - ale zároveň je učili nenávidět. Vždyť tak to přece má být.

„Ronjo, ten Borka a celá jeho rodina, to jsou pěkní darebáci, to si

pamatuj“, říkal tatínek Matis Ronje.

„Birku, ne aby ses někdy bavil s někým z Matisovy tlupy. Všechno jsou to zlí lidé. To si, chlapče, pamatuj“, říkal tatínek Borka svému synu Birkovi.

V tom obě děti vyrůstaly. A přece se stal zázrak. Potkaly se - jednou, podruhé, jednou pomohla Ronja Birkovi, podruhé Birk Ronje. A najednou zjistily, že se nenávidět nedokážou. Že chtějí být stále spolu.

„Birku, chtěla bych, abys byl můj bratr.“

„Ronjo, chtěl bych, abys byla moje sestra.“

Bylo to hezké, zažívali spolu dobrodružství a bylo jim dobře. Ale ono to není jednoduché žít tam, kde se lidé nemají rádi. A tak se stalo, že Matis chytil Birka a měl ho jako zajatce. Měl z toho velikou radost, teď bude moci toho bídáka Borku pěkně potrápít. A tak tu teď stáli, Matis a Borka, každý se svojí rodinou i svojí tlupou. Každý na své straně hradu a mezi nimi široká, hluboká průrva - Pekelná tlama. Hlubší a širší snad byl jen jejich vzájemná nenávist.

„Koukej z tohoto hradu, Borko, odejít. Jinak už svého syna neuvidíš. Nemusíš se o něj bát, sklepů máme na hradě dost.“ Něco takového skutečně řekl.

A Ronja tam stála, viděla svého bratra Birka s řemenem kolem krku, slyšela svého otce říkat slova plná nenávisti, bylo jí smutno, zlobila se a cítila se bezmocná.

Co s tím, když si lidé ubližují, a Ronja je jen malá holka. Co s tím vším může dělat? Povíme Ronje příběh - třeba jí to pomůže. Ale nejprve si zazpíváme písničku.

Píseň: S278

Král Saul panoval v Boží zemi. Byl to mocný král. Měl velké vojsko, vojáci měli kopí a meče a přilby a štíty a poslouchali svého krále. Ano, Saul byl mocný král. Tak to se tedy v tom Saulově, Izraelském království nemuseli ničeho bát.

Ale najednou se objevil Goliáš. (obr.) Moc toho o něm nevíme. Víme, že byl Pelištejec, to byl národ, se kterým Izraelci bojovali. Co o něm ještě víme? Že byl veliký. A silný. Nikdo nikdy takového obra neviděl. A všichni se ho báli. A on byl nafoukaný a myslel si, že si může všechno dovolit. Takové lidi známe i my dnes. Je možné Goliáše zastavit? To Saula

trápilo. Vždyť zatím před Goliášem všichni utíkali.

A jak nad tím tak přemýšleli a povídali si o tom, Goliáš se jim zdál větší a větší. Tak se asi cítila Ronja, když se bezmocně dívala na zlobu a nenávist, která ubližovala jejímu bratrovi Birkovi. Ale to by bylo smutné, kdybychom takto skončili.

Kdo nám v tom příběhu o Goliášovi ještě chybí? David! Velký a silný David? (obr.) Ne, ne, máte pravdu - byl to malý kluk, možná že jen o něco málo starší než Birk a Ronja. Tak tenhle David nám tu chyběl. A teď tu je a vůbec se mu nelíbí, jak se Goliáš chová a co vykřikuje.

„Ale co s tím můžeš udělat, Davide? Vždyť jsi proti tomu Goliášovi tak malý a slabý...“

Ale na to se David neptá. Jemu se prostě nelíbí, že by měl vládnout takový člověk jako Goliáš. Že by měl vyhrát výsměch a nenávist a pohrdání.

A tak se tedy David rozhodl pustit se do boje. A hned začalo shánění a měření a oblékání, jen aby byl David co nejlépe vyzbrojen. Vždyť se bude bít s obrovitým Goliášem. Tak si to myslel Saul a ostatní. Ale jak si to myslel David, o tom si povíme až po písničce.

Píseň: S375

Podívejme se znovu na tento obrázek. Podívejme se na Davida. Jak je oblečený? Ma na sobě brnění, má meč a prilbu? Nemá. Je oblečený docela obyčejně a v ruce drží prak. Je to všechno, co má s sebou? Ono na tom obrázku už skutečně víc namalováno není. A přece má David ještě něco s sebou, co se namalovat nedá. David věřil, že Goliáš není silnější, protože Pánu Bohu se nelíbí, když lidé jeden druhému ubližují tak, jak to dělal Goliáš. A tak David šel Goliáše zastavit. Věřil, že nezáleží na tom, jestli je Goliáš větší a silnější. A najednou ten obr už tak veliký nevypadal. Už nevypadal tak nepřemožitelný.

A to je to, co si máme pamatovat. Můžeme si troufnout na všechny Goliáše s jejich zlobou a násilím. To si uvědomila i Ronja prostě proto, že chtěla pomoci svému bratrovi Birkovi. Přeskočila velikou propast která byla mezi oběma tlupami, přeskočila Pekelnou tlamu. A najednou Matis musel přemýšlet, jestli neudělal něco špatně. Trvalo mu to dlouho, ten krásný příběh od Astrid Lindgrenové je ještě dlouhý. Přečtěte si ho - nebo se podívejte na film. Uvidíte, že to Ronja a Birk neměli vůbec

snadné, ale stálo to za to.

Ani David to neměl snadné, určitě se také trochu bál, ale s Goliášem bojoval a zvítězil. A my dnes máme vědět, že Pán Bůh nepomohl jenom kdysi dávno Davidovi v boji s Goliášem, ale že pomáhá všem, dětem i dospělým, všem, kteří nechtějí, aby na sebe byli lidí zlí.

Amen.

Píseň: David a Goliáš

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Nestrachujte se! Nebuďte zmateni. Což jsem ti vše neohlašoval a neoznamoval už předem? Vy jste moji svědkové. Což je Bůh kromě mne? Jiné skály není, já o žádné nevím. Iz 44,8

Požehnání: Hospodin ti požehnej a opatruj Tě. Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv. Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem. Amen. Nu 6,24-26

Píseň: 489